

telse skal opfyldes; det følger af sig selv. Det første Punktum kunde derfor helst udgaae. — Det andet Punktums Indhold bør have sin Plads i Loven, da det er bekjendt, at der herfter en meget almindelig udbredt feilagtig Mening herom. Det kunde imidlertid være at foretrække, at denne Sætning kom ind under § 6. Forslaget herom findes ovenfor. Det 3die Punktum synes at staae noget ene og som det synes uden Nødvendighed; det maatte helst udtales i en indledende Paragraph, hvis der herom behøvedes Noget i Loven. — Som Følge heraf foreslaaes:

At § 13 udgaaer.

§ 14.

Forordningen 25de Marts 1791 § 8 foreskriver for saadant Tilfælde, som denne Paragraph i Udkastet omhandler, at Lyendet beholder Fæstepengene, faaer $\frac{1}{2}$ Aars Løn og 4 Ugers Kostpenge a 4 Mk. pr. Uge. Det ansees for at være bedre, at en efter Forholdene afsættet Redaction af denne Bestemmelse indføres i § 14 end at henvise til § 51. Som Følge heraf foreslaaes, at Paragraphen kommer til at lyde saaledes:

Vægrer Husbonden sig uden lovlig Grund ved at modtage Lyendet i sin Tjenestetil aftalt Tid, kan Lyendet beholde Fæstepengene, som maatte være givne, og desuden fordre Løn for den vedtagne Tjenestetid, dog ikke over $\frac{1}{2}$ Aar, og Kostpenge for Halvdelen af den vedtagne Tjenestetid, dog ikke over 8 Uger. Kostpengene bestemmes, naar deres Størrelse ikke er vedtagen, efter Billighed og hvert Steds Skik og Brug, fra 1 til 2 Rbmk. om Dagen.

§ 15.

Det kan ikke nægtes, at Lyendet i Almindelighed ved at bortfæste sig meest tager Hensyn til, hos hvem det skal tjene, og Billaarene, hvorpaa det antages; men Stedet kan dog i mange Tilfælde være det Afgjørende, navnlig saaledes, at det undslaaer sig for at tage imod en Tjeneste, som ellers kunde være fordeelagtig. At flytte bort fra vante Omgivelser, Slægt og Venner til Egne, hvor andre Skikke og Forhold finde Sted, er især

for Almuesfolk noget saa Ubehageligt, at man maa indromme Lyende Ret til at nægte at tiltræde en Tjeneste andetsteds end der, hvor det ved Tjenestens Antagelse maatte forudsættes, at den skulde tiltrædes. Udkastet hjemler kun Lyendet denne Ret, naar Husbonden er flyttet over 6 Mill bort; men, da en Flytning af 6 Mill kan gjælde en anden Provinds eller anden Landsdeel og saaledes være til stor Uleilighed for Lyendet, foreslaaes, at dette allerede erholder Ret til at udeblive af Tjenesten og efter Omstændighederne at kræve Erstatning af Husbonden, naar Flytning blot er steet ud af Kjøbstaden eller Sognedistriktet, hvorhos det antages billigt, at Flytning over 6 Mill sættes lige med Flytning til Udlandet eller til Bilandene. Erstatningens Størrelse bør formeentligen være afhængig af, om Lyendet har faaet betimelig Underretning om Flytningen, eller det først faaer det at vide kort før Fardag. Paragraphens første Affnit foreslaaes i Henhold til Foransaaende omredigeret saaledes:

Flytter Husbonden bort fra det Sogn eller den Kjøbstad, hvor Tjenesten efter Aftalen med Lyendet forudsættes at skulle tiltrædes; er Lyendet ikke pligtigt at begive sig i Tjenesten og har Ret til at beholde Fæstepengene, som maatte være givne. Er Husbonden flyttet over 6 Mill bort eller til Udlandet, kan Lyendet endvidere fordre Løn for den vedtagne Tjenestetid, dog ikke for meer end $\frac{1}{2}$ Aar. Hvis Lyendet ikke 4 Uger før Tjenestens Tiltrædelsestid er underrettet om Flytningen, tilkommer det Kostpenge (§ 14) for Halvdelen af den vedtagne Tjenestetid, dog ikke over 8 Ugefr.

§ 16.

Imod første Affnit af denne § vides Intet at erindre. Med Hensyn til andet Affnit foreskommer det at være mere passende, at det strax her optages, hvad der bør bestemmes for de omhandlede Tilfælde, end at henvise til en følgende Paragraph. Af de i § 46 nævnte 17 Tilfælde ere 9 foreslaaede at skulle have Indflydelse med Hensyn til Væg,